

βουτυραπιδεα ἡ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούτυρο καὶ ἀπίδι.

Εἶδος ἀπιδέας παραγούσης βουτυράπιδα. Συνών. βουτυράπι 2, βουτυραχλαδεα.

βουτυράπιδο τό, Κύθηρ. Πελοπν. (Μάν.)—Λεξ. Ἐλευθερουδ. Πρω.Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βούτυρο καὶ ἀπίδι.

Εἶδος ἀπιδίου με χυμὸν καὶ γεῦσιν ὁμοίαν πρὸς τὴν γεῦσιν τοῦ βούτυρου. Συνών. βουτυράπι 1, *βουτυραχλάδα 1, βουτυράχλαδο, ζαχαράπιδο. Πβ. βουτυράτος 2.

βουτυράς ὁ, σύνηθ. βουτεράς πολλαχ. καὶ Πόντ. (Τραπ.) βουτουράς Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούτυρο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ας.

1) Ὁ κατασκευάζων ἢ πωλὼν βούτυρον σύνηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) 2) Ὁ τρώγων πολὺ βούτυρον σύνηθ. Συνών. βουτυρολόγος.

Ἡ λ. ὡς ἐπών. Ἰων. (Σμύρν.) Κάμπ. Κωνπλ. Πάρ. κ. ἄ.

βουτυράτος ἐπίθ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούτυρο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ατος.

1) Ὁ περιέχων βούτυρον σύνηθ.: Μπακλαβάς βουτυράτος. Βουτυράτα παξιμάδια. Συνών. βουτυρωμένος, δι' ὃ ἰδ. βουτυρώνω. 2) Ὁ ἔχων γεῦσιν ὁμοίαν πρὸς βούτυρον σύνηθ.: Ἀπίδια - ἀχλάδια βουτυράτα καὶ ἀπλῶς βουτυράτα σύνηθ. (πβ. βουτυράπιδο). Φασόλια βουτυράτα (εἶδος φασολίων με πλατεῖς λοβοὺς) ΛΟΙΚΟΝΟΜΙΔ. Ὁδηγὸς λαχανοκηπ. 16δ. Μπιζέλια βουτυράτα (εἶδος μπιζελίων με λοβοὺς σαρκώδεις γλυκεῖς καὶ τρυφεροὺς) αὐτόθ. 134.

* **βουτυραχλάδα** ἡ, ἀμάρτ. βουκκουραχρά Τσακων.

Ἐκ τῶν οὐσ. βούτυρο καὶ ἀχλάδα.

1) Βουτυράπιδο, ὃ ἰδ. 2) Βουτυραπιδεα, ὃ ἰδ.

βουτυραχλαδεα ἡ, Πελοπν. (Μάν.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βουτυράχλαδο.

Βουτυραπιδεα, ὃ ἰδ.

βουτυράχλαδο τό, Πελοπν. (Μάν.)—Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βούτυρο καὶ ἀχλάδι.

Βουτυράπιδο, ὃ ἰδ.

βουτυρεα ἡ, Γ' Χατζιδ. ΜΝΕ 2, 195 καὶ 244. βουτυρεα Κάμπ. (Ἐλυμπ.) Κρήτ. βουτερεα Πόντ. (Τραπ.) βουτουρεα Πόντ. (Χαλδ.) βουτυρε Ἰκαρ. Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούτυρο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -εα.

Ὁσμὴ βουτύρου ἐνθ' ἄν.: Μυρίζει βουτερεάν Τραπ. Συνών. βουτυρίλα.

βουτυρένιος ἐπίθ. κοιν. βουτ'ρένιος Θράκ. (Αὐδήμ.) βουτυρένιος βόρ. ιδιῶμ. βουτουρένιος Βιθυν. Ζάκ. βουτερένιος Πόντ. βουτυρένιος Ρόδ. Σύμ. βουτ'ρένιος Θράκ. (Αὐδήμ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούτυρο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ένιος. Πβ. καὶ τὸ μεταγν. βουτ'ρίνος.

Ὁ παρεσκευασμένος με βούτυρον, ἐπὶ γλυκυσμάτων κττ. ἐνθ' ἄν.: Βουτυρένια κουλουράκια - παξιμάδια κττ.

βουτυρερόν τό, ἀμάρτ. βουτερερόν Πόντ. (Τραπ.) βουτερερή ἡ, Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούτυρο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.

-ερόν, δι' ὃ ἰδ. -ερό. Πβ. ἀδραχτερό, ἀλατερό, λαδερό.

Σκεῦος πρὸς φύλαξιν βουτύρου. Πβ. βουτυρέρα.

βουτύρι τό, ἀμάρτ. β'τύρ' τὸ Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούτυρο κατὰ τύπ. ἵποκορ.

Βούτυρον.

βουτυριάζω ἀμάρτ. β'τυριάζου Εὐβ. (Στρόπον.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούτυρο.

Σχηματίζω βούτυρον, ἐπὶ γάλακτος τὸ ὁποῖον κτυπᾶται πρὸς παραγωγὴν βουτύρου: Τὸν γάλα βουτύριασι.

βουτυριακή ἡ, Λεξ. Ἐλευθερουδ. Μ'Εγκυκλ. Δημητρ. β'τυριακή Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούτυρο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιακή, δι' ὃ ἰδ. ιακός.

Ἀσκὸς ἐκ δέρματος αἰγὸς πρὸς διατήρησιν βουτύρου ἐνθ' ἄν. Πβ. βουτυρερόν, βουτυρέρα, βουτυροτσούκαλο.

βουτυριάρικος ἐπίθ. ἀμάρτ. Οὐδ. βουτεράρ'κον Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούτυρο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάρικος.

Ὁ ἀποδίδων πολὺ βούτυρον, ἐπὶ ἀγελάδος: Χιτήνον βουτεράρ'κον (χιτήνον=ἀγελάδα).

βουτυρέρα ἡ, σύνηθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούτυρο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ερα.

Δοχεῖον ὅπου ἀποτίθεται τὸ νωπὸν συνήθως ἐπιτραπέσιον βούτυρον. Πβ. βουτυρερόν, βουτυριακή, βουτυροτσούκαλο.

βουτυρίλα ἡ, σύνηθ. βουτ'ρίλα πολλαχ. βορ. ιδιῶμ. φ'τ'ρίλα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούτυρο καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίλα.

Βουτυρεα, ὃ ἰδ.: Τὸ βάζο μυρίζει βουτυρίλα ἢ βουτυρίλας.

βουτυρίτσα ἡ, Πελοπν. (Λακων.)—Λεξ. Μ'Εγκυκλ. Δημητρ. βουτουρίτσα Πόντ. (Ἀμισ. Ἰμερ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βούτυρο καὶ τῆς ὑποκοριστικῆς καταλ. -ίτσα.

1) Ξύλινος ἐπιμήκης κάδος, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου γίνεται κατεργασία τοῦ γάλακτος πρὸς παραγωγὴν βουτύρου Πελοπν. (Λακων.)—Λεξ. Μ'Εγκυκλ. Δημητρ. Συνών. βούτρετσα 4 β, βουτυροκάδη, καδοῦλλι, τάλαρος. 2) Εἶδος φυτοῦ Πόντ. (Ἀμισ. Ἰμερ.)

βούτυρο τό, βούτυρον Κύπρ. βούτυρο κοιν. βούτυρον βόρ. ιδιῶμ. βούτ'ρον πολλαχ. βορ. ιδιῶμ. βούτυρον Κύπρ. Πόντ. (Κρώμν. Νικόπ. Τραπ. κ. ἄ.) βούτυρο Ἰων. (Καράμπ.) Καλαβρ. (Μπόβ.) Μέγαρ. Πελοπν. (Λακεδ. Μάν. Οἶν. κ. ἄ.) Πόντ. (Σινώπ.) Στερελλ. (Δεσφ.) Χίος βούτυρο Χίος βούτυρον Μακεδ. (Χαλκιδ.) κ.ἄ. βούτορον Πόντ. (Ἰμερ. Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.) βούτερον Πόντ. (Κοτύωρ. Οἶν. Τραπ.) βούτερο πολλαχ. καὶ Πόντ. (Ὁφ. Σούρμ.) βούτ'ρο Θράκ. (Σαρεκκλ.) βούτυρον Κύπρ. βότυρο Θήρ. Κρήτ. Κῶς Σύρ. βότ'ρο Μεγίστ. βούτυρος ὁ, Θράκ. Σηλυβρ.) Κρήτ. Κύθηρ. Μακεδ. (Σέρρ.) Πάρ.—Λεξ. Περίδ. Πρω.Δημητρ. Μ'Εγκυκλ. βούτυρους Ἰμβρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. (Σέρρ. κ. ἄ.) Στε-